

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, June 7, 2020
Holy Pentecost

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protosphyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

“It is impossible to imagine an Orthodox church in which candles are not lit.” (Blessed Simeon of Thessalonica, 15th Century)

“I am the light of the world; he who follows me will not walk in darkness but will have the light of life.” (John 8:12)

We know that at this time it can be difficult to pray from home and not physically be in the church. One of the first things most people do upon entering an Orthodox Church is to light their candle and offer prayers for one’s personal needs or that of a family member or friend, we also light candles to pray for protection and safety so that we may live this life without fear.

For those wishing to light a candle, after you select the candle(s) that you would like us to light and before pressing the "Place Order" button, please submit the names of your loved ones, those who are alive and/or those who have departed this life. During these times we would be happy to light the candle for you and read the names that have been submitted.

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 7 Ιουνίου, 2020

Της Πεντηκοστής

8:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Πέμπτη, 11 Ιουνίου, 2020

Βαρθολομαίος και Βαρνάβας

Παναγίας «Άξιον Εστί»

8:30 π.μ. – 10:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 14 Ιουνίου, 2020

Αγίων Πάντων

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, June 7, 2020

Holy Pentecost

8:00 a.m. -12:00 noon Orthros, Divine Liturgy

Thursday, June 11, 2020

Bartholomew and Barnabas

Revelation of the Axion Estin

8:30 a.m. – 10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, June 14, 2020

All Saints

8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode Plagal 4.

Psalm 18.4,1

Their voice has gone out into all the earth.

Verse: The heavens declare the glory of God.

The reading is from Acts of the Apostles 2:1-11

WHEN THE DAY of Pentecost had come, they were all together in one place. And suddenly a sound came from heaven like the rush of a mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. And there appeared to them tongues as of fire, distributed and resting on each one of them. And they were all filled with the Holy Spirit and began to speak in other tongues, as the Spirit gave them utterance. Now there were dwelling in Jerusalem Jews, devout men from every nation under heaven. And at this sound the multitude came together, and they were bewildered, because each one heard them speaking in his own language. And they were amazed and wondered, saying, "Are not all these who are speaking Galileans? And how is it that we hear, each of us in his own native language? Parthians and Medes and Elamites and residents of Mesopotamia, Judea and Cappadocia, Pontos and Asia, Phrygia and Pamphylia, Egypt and the parts of Libya belonging to Cyrene, and visitors from Rome, both Jews and proselytes, Cretans and Arabians, we hear them telling in our own tongues the mighty works of God."

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.
ΨΑΛΜΟΙ 18.4,1

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεις Ἀποστόλων 2:1-11 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέν τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

The Gospel According to John 7:37-52; 8:12

On the last day of the feast, the great day, Jesus stood up and proclaimed, "If any one thirst, let him come to me and drink. He who believes in me, as the scripture has said, 'Out of his heart shall flow rivers of living water.'" Now this he said about the Spirit, which those who believed in him were to receive; for as yet the Spirit had not been given, because Jesus was not yet glorified.

When they heard these words, some of the people said, "This is really the prophet." Others said, "This is the Christ." But some said, "Is the Christ to come from Galilee? Has not the scripture said that the Christ is descended from David, and comes from Bethlehem, the village where David was?" So there was a division among the people over him. Some of them wanted to arrest him, but no one laid hands on him.

The officers then went back to the chief priests and Pharisees, who said to them, "Why did you not bring him?" The officers answered, "No man ever spoke like this man!" The Pharisees answered them, "Are you led astray, you also? Have any of the authorities or of the Pharisees believed in him? But this crowd, who do not know the law, are accursed." Nikodemos, who had gone to him before, and who was one of them, said to them, "Does our law judge a man without first giving him a hearing and learning what he does?" They replied, "Are you from Galilee too? Search and you will see that no prophet is to rise from Galilee." Again Jesus spoke to them, saying, "I am the light of the world; he who follows me will not walk in darkness, but will have the light of life."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 7:37-52, 8:12 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρέουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἡ Αγία Πεντηκοστή

Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων θα ἀκούσομε, μαζί με τὴν ἀναστάσιμον ἀκολουθίαν, τροπάρια μεθεόρτια τῆς Ἀναλήψεως, ἀλλὰ καὶ προεόρτια τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, τὴν ὁποίαν θα εορτάσομε μετὰ οκτῶ ἡμέρας. Ἀσματα ἀσυμβίβαστα στα εορτολογικὰ θέματα, ὅμως ὑπάρχει ἀρκετὴ ἀρμονία ἀπὸ τὶς διαφορὲς καὶ τὶς ἀντιθέσεις. Ἡ ὑμνογραφικὴ σοφία ἐπιτυγχάνει ἓνα μεταβατικὸ σταθμὸ μεταξὺ τῶν εορτῶν, πού εορτάσαμε καὶ με τὴν εορτὴ που ἐπὶκεῖται.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης μας ἀναφέρει τὰ προνόμια τῆς Κυριακῆς. Κυριακὴ ἀρχισε ἡ Κτίσις, Κυριακὴ ἀρχισε ἡ ἀνακαίνισις τῆς Κτίσεως, Κυριακὴ ἡ τελείωσις τῆς Κτίσεως. Καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς Κτίσεως ἐνήργησε ὁ Πατέρας, συνεργούντων καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακαίνισις ἐνήργησεν ὁ Υἱὸς διὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν τελείωσις τῆς Κτίσεως τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ τῆς σημερινῆς καταβάσεως. Ἰδοὺ πόσον ἐτίμησεν τὴν Ἁγία Κυριακὴ ὅλη ἡ Ἁγία Τριάδα».

Τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, πενήντα ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ δέκα ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάληψή Του, εορτάζομε τὴν Πεντηκοστή. Καὶ ὁ ὑμνογράφος στὸ κάθισμα τοῦ Ὁρθροῦ ἀναφέρει «Τὴν μεθέορτον πιστοὶ καὶ τελευταίαν εορτὴν εορτάσομεν φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή....».

Ἡ Πεντηκοστή ἦταν μεγάλη εορτὴ τῶν Εβραίων, ἡ ὁποία συμβόλιζε τὸ δικὸ τους Πάσχα, ὅπως ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Πάσχα σημαίνει πέρασμα καὶ ἐόρταζαν τὸ πέρασμα τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης διὰ τοῦ θαύματος τοῦ Μωυσέως καὶ τὴν παραλαβὴ τῶν Δέκα ἐντολῶν ἀπὸ τὸν Θεὸν μετὰ παρέλευσις πενήντα ἡμερῶν. Ἐτσι καὶ ἐμεῖς 50 ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, δεχόμεστε ἐπὶ τῆς γῆς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον φωτίζει καὶ καθοδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ ἔργα θεάρεστα, ἐφαρμόζοντας τὶς σωτήριες ἐντολές Του.

The day of Pentecost – What is it?

Την εορτήν αυτήν την εόρταζαν οι Εβραίοι, για να θυμούνται τις κακοπάθειες, που πέρασαν κατά την πορείαν τους στην έρημο μέχρι να φθάσουν στην χώρα της επαγγελίας, που τους είχε υποσχεθεί ο θεός. Το ίδιο και εμείς για να θυμόμαστε τις αμαρτίες μας και να απαλασσόμεθα από αυτές με την είσοδό μας στην εκκλησία, που είναι η γη της επαγγελίας και να απολαμβάνομε τα αγαθά της θείας αγάπης του Θεού.

Τι εορτάζουμε την ημέρα της Πεντηκοστής. Ο Κύριος, μετά την Ανάστασή Του, είχε υποσχεθεί στους μαθητάς Του, να μην φύγουν από τα Ιεροσόλυμα, γιατί θα τους στείλει τον Παράκλητο, το Πνεύμα της Αληθείας. Όταν συμπληρώθηκαν πενήντα μέρες και ενώ οι μαθητές Του ήταν συγκεντρωμένοι στο υπερών, στην γιορτινή αυτή ατμόσφαιρα ο Τριαδικός Θεός γέμισε το σπίτι με μια «βίαη πνοή», πάνω στους μαθητές διαμοιράστηκαν «πύρινες γλώσσες», που έμοιαζαν με φωτιά και άρχισαν οι Απόστολοι να μιλούν σε διάφορες γλώσσες. Πεντηκοστή ήταν η εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης.

Το Άγιον Πνεύμα είναι η ψυχή, η ζωή, η ύπαρξη της Εκκλησίας. Από αυτό πηγάζουν τα χαρίσματα, η πίστη, η θεολογία της Εκκλησίας. Είναι αυτό, που μας ανυψώνει στις ουράνιες πραγματικότητες. Η Εκκλησία μας το επικαλείται σε κάθε ακολουθία της με την γνωστή ευχή: «Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ τας ψυχάς ημών». Ας επικαλούμεθα και εμείς τον Παράκλητον στην ζωή μας με αυτήν την ευχή.

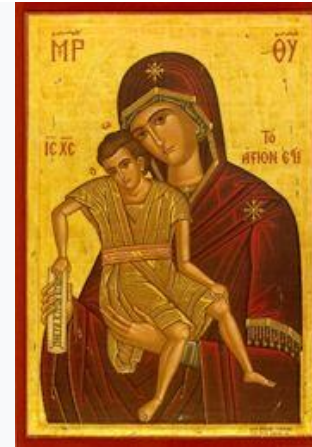
Pentecost is often thought to have begun in the New Testament, but in actuality, the word Pentecost is a Greek word referring to the Festival of Weeks, which was one of the main holy festivals of the Jewish people ([Leviticus 23:15](#); [Deuteronomy 16:9](#)). The Festival of Weeks (or Feast of Weeks) was celebrated at the end of the grain harvest ([Exodus 34:22](#)), which occurred fifty days after the wave offering of Passover. It was on this day—the day of Pentecost—that the Holy Spirit descended upon the believers in Jerusalem ([Acts 2](#)). Jews from every nation were all gathered together in the city, and witnessed tongues of fire falling on all the believers in Jesus, and they (the believers) were given the ability to speak in all the languages of the Jews gathered there, and they were amazed, saying "Are not all these who are speaking Galileans? And how is it that we hear, each of us in his own native language?" ([Acts 2:7-8](#)).

The day of Pentecost was the fulfillment of the words Jesus spoke to His disciples regarding the Holy Spirit of God, which is represented by wind and fire throughout the Bible. Life was brought to Adam's physical body when God breathed into his nostrils ([Genesis 2:7](#)). God's Spirit is compared to the wind, when Jesus said, "The wind blows where it wishes, and you hear its sound, but you do not know where it comes from or where it goes. So it is with everyone who is born of the Spirit" ([John 3:8](#)). God led the Israelites as a pillar of fire ([Exodus 13:21](#)), and He is

Panagia Axion Estin

described as a "consuming fire" ([Deuteronomy 4:24](#); [Deuteronomy 9:3](#); [Isaiah 33:14](#); [Hebrews 12:29](#)). The glorified Christ is also identified by eyes that flame like fire ([Revelation 1:14](#); [19:12](#)).

But the tongues of fire and the mighty, rushing wind were not the only indications of the Spirit's presence that day. The Spirit spoke through Peter to the hearts of the people. Every person understood the sermon in their own language as a result of God's intervention, for God is merciful and "desires all people to be saved and come to a knowledge of the truth" ([1 Timothy 2:4](#)). As the crowds listened, they were "cut to the heart" ([Acts 2:37](#)) and instantly understood the message, as a result of the Spirit's illumination. God is a Creator, and just as He created physical light to illuminate the world, He creates light in a mind darkened by sin and the fall, so that the person can see Christ clearly and come to Him ([2 Corinthians 4:4-6](#)). The day of Pentecost was a day of great mercy, when both Jew and Gentile were given that light, and God's invisible church, His bride, was born.

It stands in the high place of the altar (sanctuary) of the katholikon (main church) of Karyes on Mount Athos.^[1]

According to tradition, an elder and his disciple lived in a cell on Mount Athos. One Saturday night the elder left to attend the All-Night Vigil in the Protaton of Karyes. He told his disciple to chant the service alone. That evening an unknown monk who called himself Gabriel, came to the cell, and they began the Vigil together.

During the ninth ode of the canon (the *Magnificat*), the disciple began to sing "My soul magnifies the Lord..." with the Irmos of St. [Cosmas the Hymnographer](#) (October 14), "More honorable than the Cherubim..." The stranger sang the next verse, "For He has regarded the low estate of His handmaiden..." Then he chanted something the disciple had never heard before, "It is truly meet to bless Thee, O Theotokos, ever-blessed and most pure, and the Mother of our God." Then he continued with, "More honorable than the Cherubim..."^[2]

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

When the disciple asked the visiting monk to write the words of the new hymn down, he took a roof tile and wrote on it with his finger, as though the tile were made of wax. The disciple knew then that this was no ordinary monk, but the [Archangel Gabriel](#). At that moment the angel disappeared, but the icon of the Mother of God continued to radiate light for some time afterward.

The [Eleousa](#) ("merciful") icon of the Virgin Mary, before which the hymn "It Is Truly Meet" was first chanted, was transferred to the katholikon (main church) at Karyes, known as the Protaton. The tile, with the hymn written on it, was taken to Constantinople when St. Nicholas II Chrysoberges was Patriarch (984-996).

Since that time the icon has been considered the protector of the Holy Mountain and its holiest object.

The icon is commemorated by the Church on [June 11](#) and [July 13](#). The appearance of the Archangel Gabriel to a monk on Mt. Athos, and the revelation of the hymn "It Is Truly Meet..." is commemorated by the Church on [June 11](#).

Hymn to the Theotokos from the Liturgy of St. John Chrysostom

It is truly meet and right to bless you, O Theotokos,
Ever-blessed and most-pure mother of our God.
More honourable than the Cherubim,
And beyond compare more glorious than the Seraphim,
Who without corruption gave birth to God the Word,
True Theotokos: we magnify you.

Το παρακάτω ιστορικό γράφηκε ως υπόμνημα από τον ιερομόναχο Σεραφείμ τον Θυηπόλο το 1548 ο οποίος υπήρξε και Πρώτος του Αγίου Όρους και διέσωσε ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης.

Στη Σκήτη του Πρωτάτου, που βρίσκεται στις Καρυές του Αγ. Όρους - στην αριστερή όχθη του χειμάρρου του Λιβαδογένη, κάτω από τη ρωσική Σκήτη του Αγ. Ανδρέα - εκεί κοντά στην τοποθεσία της Ι. Μονής Παντοκράτορος, είναι ένας λάκκος (χαράδρα) μεγάλος που έχει διάφορα κελιά. Σε ένα από αυτά τα κελιά που ήταν αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου, κατοικούσε ένας ενάρετος Ιερομόναχος γέροντας με τον υποτακτικό του. Κατά το βράδυ ενός Σαββάτου θέλοντας ο Γέροντας να πάει στην αγρυπνία στη μονή λέει στον υποτακτικό:

- Εγώ Τέκνο μου θα πάω να ακούσω την αγρυπνία ως συνήθως. Εσύ μείνε στο κελί και ανάγνωσε την ακολουθία σου. Και έτσι έφυγε.

Αφού ήρθε το βράδυ, ακούει ο υποτακτικός να χτυπάει κάποιος την πόρτα του κελιού. Πήγε, την άνοιξε και βλέπει κάποιον ξένο και άγνωστο μοναχό, ο οποίος αφού παρακάλεσε, μπήκε και έμεινε εκείνη τη βραδιά στο κελί. Την ώρα του όρθρου σηκώθηκαν και έψαλλαν και οι δύο την ακολουθία. Όταν όμως ήλθαν στην Τιμιωτέραν των Χερουβείμ, ο υποτακτικός έψαλλε ως τέλους τον ύμνο, ενώ ο ξένος μοναχός στάθηκε μπροστά από την εικόνα της Θεοτόκου και με περισσή ευλάβεια και φόβο κάνοντας άλλη αρχή του ύμνου τον έψαλλε ως εξής: «Άξιον εστίν ως αληθώς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον, και παναμώμητον, και μητέρα του Θεού ημών». Και μετά επισύναψε και την Τιμιωτέραν μέχρι τέλους.

Όταν άκουσε αυτό ο υποτακτικός ενθουσιάστηκε αφ' ενός για το νέο ύμνο, αφετέρου για την κατά κάποιο τρόπο Αγγελοειδή φωνή και ουράνιο μελωδία που άκουσε και λέει προς τον ξένο μοναχό:

- Εμείς μόνο την Τιμιώτερα ψάλλουμε, το Άξιον Εστί, δεν το έχουμε ακούσει ποτέ, ούτε εμείς αλλά ούτε και οι πρωτότεροι από μας. Αλλά σε παρακαλώ, κάνε αγάπη και γράψε σε μένα τον ύμνο αυτό για να τον ψάλλω και γώ στην Θεοτόκο.

- Φέρε μου μελάνι και χαρτί για να γράψω τον ύμνο, του είπε ο ξένος μοναχός.

- Δεν έχω ούτε μελάνι, ούτε χαρτί, είπε ο υποτακτικός. Τότε ο ξένος μοναχός είπε:

- Φέρε μου μια πλάκα.

Ο υποτακτικός πήγε τότε και έφερε (μάλιστα λέγεται ότι η πλάκα αυτή ήταν από το δάπεδο του ναού κάτι που είναι πολύ πιθανόν). Την πήρε λοιπόν ο ξένος, και έγραψε πάνω σ' αυτήν με το δάκτυλο του τον παραπάνω ύμνο, το Άξιον Εστί. Κι ώ του θαύματος!!! Τα γράμματα χαράχθηκαν τόσο βαθιά πάνω στην σκληρή πλάκα σαν να γράφτηκαν σε μαλακό πηλό. Και ποιος να περιγράψει την έκπληξη του υποτακτικού που βρέθηκε μπροστά σ' αυτό το εξαιρετικό γεγονός, ο οποίος δίκαια στάθηκε εμβρόντητος και παράλαβε την πλάκα από τον ξένο. Μετά είπε ο ξένος στον υποτακτικό:

- Από σήμερα και στο εξής έτσι να ψάλλετε αυτό τον ύμνο και εσείς, αλλά και όλοι οι Ορθόδοξοι στην Κυρία ημών Θεοτόκο. Και μετά εξαφανίστηκε. Ήταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, απεσταλμένος από το Θεό, για να αποκαλύψει τον αγγελικό αυτό ύμνο στην ανθρωπότητα.

Ο υποτακτικός μοναχός δοκιμάζοντας έκπληξη στην έκπληξη και χαρά στην χαρά, προσκύνησε τον τόπο όπου στάθηκε ο Άγγελος και ξεφώνησε: «Νυν είδα αληθώς ότι εξαπέστειλε Κύριος τον Άγγελο Αυτού» και ατενίζοντας την εικόνα της Θεοτόκου «Δεδοξασμένα ελλαλήθη περί σου η πόλις του Θεού, Δέσποινα μου Μαρία». Αφού επέστρεψε και ο Γέροντας από την αγρυπνία στο κελί, άρχισε ο υποτακτικός να του διηγείται τα συμβαίνοντα και να του ψάλλει το Άξιον Εστί, όπως του παρήγγειλε ο Άγγελος και στη συνέχεια του έδειξε και την πλάκα με τα αγγελοχάρακτα γράμματα. Ο Γέροντας ακούγοντας και βλέποντας όλα αυτά, έμεινε εκστατικός απέναντι στο θαύμα αυτό. Πήραν και οι δύο την αγγελοχάρακτη πλάκα και πήγαν στο Πρωτάτο. Την έδειξαν στον Πρώτο αλλά και στους Γέροντες της

Κοινής Σύναξης και τους διηγήθηκαν όλα τα γενόμενα. Αυτοί δόξασαν το Θεό και ευχαρίστησαν τη Κυρία Θεοτόκο για το εξαιρετικό αυτό Θαύμα. Αμέσως έστειλαν την πλάκα στην Κωνσταντινούπολη προς τον Πατριάρχη και τον Αυτοκράτορα αφού τους έγραψαν και γράμματα που εξιστορούσαν όλη την υπόθεση του γεγονότος. Από τότε και μετά ο Αγγελικός αυτός ύμνος διαδόθηκε σε όλη την Οικουμένη και ψάλλεται στη Θεομήτορα από όλους τους Ορθοδόξους. Η δε εικόνα της Θεοτόκου που βρισκόταν στην Εκκλησία του κελιού στο οποίο έγινε αυτό το Θαύμα, με κοινή απόφαση των Πατέρων αποφασίστηκε να μεταφερθεί στο Ιερό Βήμα του Πρωτάτου. Έτσι αφού συνήχθησαν πολλοί Πατέρες, έκαναν μια μεγαλειώδη λιτανεία (κρατώντας κεριά, προσφέροντας θυμιάματα, και θείους ύμνους) όπως άρμοζε στην περίπτωση και αφού πήγαν στο κελί όπου είχε λάβει χώρα το Θαύμα προσκύνησαν την εν λόγω Ιερά Εικόνα της Θεομήτορος. Στη συνέχεια την λιτάνευσαν προς την Εκκλησία του Πρωτάτου. Όταν έφθασαν στον Ναό την απέθεσαν στον κυρίως Ιερό Ναό και στη συνέχεια τέλεσαν αγρυπνία εις δόξα και τιμή της Θεομήτορος και του Υπηρέτη Αυτής Μεγίστου Αρχαγγέλου Γαβριήλ. Μετά αφού την έλαβαν σαν τίμιο αγίασμα, χρυσοπορφύρωτο κιβωτό και τιμαλφέστατο θησαυρό, με την δέουσα τιμή και ευλάβεια την εισήγαγαν στο Ιερό Βήμα σύμφωνα με την προσυμφωνηθείσα απόφαση και την ενθρόνισαν στο Ιερό σύνθρονο του Αγίου Βήματος πίσω από την Αγία Τράπεζα, όπου βρίσκεται μέχρι και σήμερα, σαν σε θρόνο βασιλικό. Από τότε η Ιερά αυτή Εικόνα πήρε την ονομασία του αγγελικού ύμνου «Άξιον Εστί», επειδή μπροστά στην εικόνα αυτή ψάλλθηκε για πρώτη φορά από τον Άγγελο ο ύμνος αυτός. Το κελί πήρε την επωνυμία «Άξιον Εστί» ενώ ο λάκκος (η τοποθεσία) που βρίσκεται το κελί ονομάζεται από όλους μέχρι σήμερα «Άδειν» (δηλαδή, ψάλλειν), επειδή εκεί για πρώτη φορά ψάλλθηκε ο αγγελικός αυτός ύμνος. Το θαύμα αυτό είναι παλιό και έγινε το 980 μ.Χ. επί της Βασιλείας Βασιλείου και Κωνσταντίνου των αυτοδελφών που ονομαζόντουσαν και Πορφυρογέννητοι, υιών του Ρωμανού του νέου και επί πατριαρχίας Νικολάου του Χρυσοβέργου. Η παραπάνω εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου καλουμένης «Άξιον Εστί» κατασκευάσθηκε στους χρόνους της εικονομαχίας. Γενικά η όλη τεχνοτροπία της εικόνας είναι αυστηρά βυζαντινή και η όψη της επιβλητική, με γλυκεία σοβαρότητα, γνώρισμα πολλών παλαιών εικόνων. Κατά το έτος 1836 το μεγαλύτερο μέρος της εικόνας σκεπάσθηκε με λιθοστόλιστο αργυροχρυσωμένο κάλυμμα, θαυμαστής Αγιορείτικης τέχνης (υποκάμισο) .

Άγιοι Βαρθολομαίος και Βαρνάβας

Ο Βαρθολομαίος ήταν από τους δώδεκα Απόστολους του Κυρίου και κήρυξε το Ευαγγέλιο στους Ινδούς στους οποίους και παρέδωσε το κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο. Αλλά στην Ουρβανούπολη οι ειδωλολάτρες τον σταύρωσαν, και έτσι ένδοξα τελείωσε τη ζωή του με το μαρτύριο.

Ο Βαρνάβας (ο και Ιωσής ονομαζόμενος) ήταν Ιουδαίος Λευίτης, από την Κύπρο και στα χρόνια των Αποστόλων κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ. Βασικός συνεργάτης του Αποστόλου Παύλου (βλέπε [29 Ιουνίου](#)) ο Βαρνάβας, κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στην Ιερουσαλήμ, στη Ρώμη, στην Αλεξάνδρεια και στη γενέτειρά του Κύπρο. Εκεί λιθοβολήθηκε από τους Ιουδαίους και τους ειδωλολάτρες, και στη συνέχεια τον έκαψαν (Σαλαμίνα, Κύπρος). Τα άγια λείψανα του, συνέλεξε ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος (βλέπε [25 Απριλίου](#)), και τα τοποθέτησε μέσα σε σπήλαιο. Παλαιά παράδοση αναφέρει ότι ο Βαρνάβας ενταφιάστηκε με το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, το οποίο και είχε αντιγράψει με τα χέρια του και το οποίο προσπάθησε να κάνει γνωστό «πάσει τη κτίσει».

Ο Βαρνάβας υπήρξε μεγάλη και ένδοξη εκκλησιαστική φυσιογνωμία, που διακρίθηκε για τη φλογερή του πίστη και για την ικανότητά του στο κήρυγμα του θείου λόγου.

Και οι δυο Απόστολοι συνέβαλαν κατά τον καλύτερο τρόπο στην εκπλήρωση της προφητείας του Κυρίου, ότι «εις πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον» (Μάρκ., ιγ'10). Δηλαδή, πρέπει σε όλα τα ἔθνη, σύμφωνα με το θείο σχέδιο να κηρυχθεί προηγουμένως το Ευαγγέλιο, για να είναι το κήρυγμα αυτό ἔλεγχος για εκείνους που δε θα πιστέψουν.

Holy Apostles Bartholomew and Barnabas

Saint Bartholomew was one of the Twelve Apostles, a Galilean; the Gospel accounts say little more about him. It is said that, after receiving the Holy Spirit at Pentecost, he traveled in the service of the Gospel to Arabia and Persia, and brought to India a translation of the Gospel according to Matthew. Eusebius writes that one hundred years later Pantaenus, an illustrious Alexandrian scholar, found this gospel when he traveled in India. By most accounts Bartholomew ended his life in Armenia, where he met his martyrdom by crucifixion. According to many, he and Nathaniel are the same person: the Gospel accounts that speak of Bartholomew do not mention Nathaniel; and St John's Gospel, which mentions Nathanael as one of the Twelve, does not mention Bartholomew. But according to the Greek Synaxarion, Bartholomew and Simon the Zealot are one and the same.

Saint Barnabas was one of the Seventy, from Cyprus, a Levite and at one time a fellow-student with St Paul under Gamaliel. After Christ's Ascension, he led the Seventy until the Apostle Paul's conversion. He is mentioned often in the Acts of the Apostles, which describes some of his travels as a companion of St Paul. By all accounts, he was the first to preach the Gospel of Christ in Rome and in Milan. His wonder-working relics were discovered on the island of Cyprus in the time of the Emperor Zeno; on this basis the Church of Cyprus was established as an independent Church, since it had an apostolic foundation.

Postfeast of Pentecost — Day of the Holy Spirit

On the day after every Great Feast, the Orthodox Church honors the one through whom the Feast is made possible. On the day following the Nativity of the Lord, for example, we celebrate the Synaxis of the Most Holy Theotokos (December 26). On the day after Theophany, we commemorate Saint John the Baptist (January 7), and so on.

Today we honor the all-Holy, good, and life-creating Spirit, Who descended upon the Apostles at Pentecost in the form of fiery tongues in fulfillment of the Lord's promise to send the Comforter to His disciples (JN 14:16). That same Holy Spirit remains within the Church throughout the ages, guiding it "into all truth" (JN 16:13).

One of the hymns at Vespers on Saturday evening tells us that the Holy Spirit "provides all things. He gushes forth prophecy, He perfects the priesthood, ... He holds together the whole institution of the Church."

At Vespers on the day of Pentecost, we hear that the Holy Spirit is "the Fountain of goodness, through Whom the Father is known, and the Son is glorified." He is "the living Fountain of spiritual gifts" Who "purifies us from our sins." It is by the Holy Spirit that "the prophets, divine Apostles, and martyrs are crowned." He is the source of life and of sanctification.

In the services of this day, we sing the same hymns as on Pentecost, except the Canon of the Holy Spirit, which is sung at Compline. The Vigil is not prescribed for the eve of today's feast. We sing the Great Doxology at Matins, but not the Polyeleos. The Irmos of the Ninth Ode ("Hail, O Queen, glory of mothers and virgins...") is sung in place of the Song of the Theotokos ("My soul magnifies the Lord...").

At the Liturgy, the priest or deacon chants the Entrance Verse ("Be exalted in Thy strength, O Lord. We will sing and praise Thy power.") as on the day of Pentecost. "Holy God" replaces "As many as have been baptized...." The dismissal of Pentecost is also used.

This whole week is fast-free, and the Leave-taking of Pentecost occurs on Saturday.

Του Αγίου Πνεύματος

Την επομένη της Πεντηκοστής, ημέρα Δευτέρα, η Εκκλησία τιμά το Άγιο Πνεύμα, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας και την Αγία Τριάδα εν γένει.

Ἡ Φιλοξενία του Αβραάμ (ἡ Ορθόδοξη απεικόνιση τῆς Αγίας Τριάδας)

Την επομένη της Πεντηκοστής, ημέρα Δευτέρα, η Εκκλησία τιμά το Άγιο Πνεύμα, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας και την Αγία Τριάδα εν γένει.

Το Άγιο Πνεύμα αποτελεί με τον Πατέρα και τον Υιό τον Τριαδικό Θεό του Χριστιανισμού. Είναι ομοούσιο και ομότιμο προς τα δύο άλλα πρόσωπα και διακρίνεται από αυτά κατά την υπόσταση («Μονάς εν τριάδι και τριάς εν μονάδι»). Ο μονοθεϊσμός του Χριστιανισμού είναι τριαδολογικός και όχι μοναδολογικός, όπως του Ιουδαϊσμού και του Μωαμεθανισμού.

Το Σύμβολο της Πίστεως Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως (381), γνωστότερο ως «Πιστεύω», ορίζει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι κύριο και ζωοποιό, συνδοξάζεται και συμπροσκυνείται με τον Πατέρα και τον Υιό και εκπορεύεται από τον Πατέρα («... Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το κύριον, το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των προφητών...»).

Ἡ ιδιαιτερότητα του τρόπου ὑπαρξης του Αγίου Πνεύματος (εκπόρευση από τον Πατέρα), παρερμηνεύθηκε από τους αρειανόφρονες Βησιγόθους τῆς Ἰσπανίας, οἱ οἱοῦντο ὑποστήριξαν ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐκπορεύεται ὄχι μόνο ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Υἱό («filioque»). Προσέθεσαν τὴ φράση αὐτὴ στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως στὴ Σύνοδο τοῦ Τολέδο (589) καὶ ἐπῆρσαν ολόκληρη τὴ θεολογία τοῦ δυτικοῦ κόσμου. Ἡ δογματικὴ αὐτὴ διαφορά μεταξύ Δυτικοῦ καὶ Ανατολικῦ Χριστιανισμοῦ προκάλεσε τὸ Σχίσμα τοῦ 1054.

Ἡ Ορθόδοξη Εκκλησία ἐπιτρέπει τὴν ἀπεικόνιση τοῦ Αγίου Πνεύματος μόνο σε δύο περιπτώσεις: Ὡς περιστέρα στὴν ἀπεικόνιση τῶν Θεοφανείων καὶ ὡς πύρινη γλῶσσα στὴν ἀπεικόνιση τῆς Πεντηκοστής.

Ἡ ἡμέρα τῆς εορτῆς τοῦ Αγίου Πνεύματος εἶναι ἀργία σε πολλές χριστιανικὲς χώρες τῆς υφῆλιου. Στὴ χώρα μας ἀρχικὰ ἦταν ἀργία μόνο γιὰ τοὺς δημοσίους υπαλλήλους, μίας καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀποτελεῖ τὸν προστάτη τους, ἀλλὰ με τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἐπεκτάθηκε καὶ σε πολλοὺς κλάδους τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα.

Τὴν ἡμέρα τοῦ Αγίου Πνεύματος πανηγυρίζουν οἱ ἐκκλησίες με τὴν ὀνομασία Αγία Τριάδα καὶ γιορτάζουν τὰ θήλεα με τὸ ὄνομα Τριάδα.

Ascension Greek Orthodox Church

101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, June 7, 2020

Holy Pentecost

ΚΥΡΙΑΚΗ, 7 Ιουνίου, 2020

Αγίας Πεντηκοστής

